

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2018/3599

Karar No : 2019/5553

TEMYİZ EDENLER : 1- (DAVACI) : Türk Diş Hekimleri Birliği

VEKİLİ : Av. Mustafa Güler

Mebusevleri Mah. Anıt Cad. No:6/7 - Çankaya/ANKARA

2- (DAVALI) : Sağlık Bakanlığı - ANKARA

VEKİLLERİ : Hukuk Müşaviri Av. Fatma Turan Taşdemir,

Hukuk Müşaviri Av. Rüya Günaydın - Aynı adresteler

İSTEMİN KONUSU : Danıştay Onbeşinci Dairesinin 31/05/2018 tarih ve E:2015/1803, K:2018/5514 sayılı kararının iptale ve davanın reddine ilişkin kısmının taraflarca karşılıklı olarak temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: 03/02/2015 tarih ve 29256 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'in, diş hekimliği eğitimlerine katılmayı destekleyen herhangi bir düzenleme içermediği iddiasıyla tamamının; 4. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendindeki "...veya en az %51 hissesi diş hekimi/uzman ortaklığı..." ibaresinin, 4. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendinin, 8. maddesinin 9. fıkrasındaki ve 8. maddesinin 10. fıkrasının (d) bendindeki "Muayene odalarının aydınlatılması mutlaka gün ışığı ile sağlanır." cümlesinin, 9. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendinin, 9. maddesinin 1. fıkrasının (e) bendinin, 9. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesinin, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) ve (d) bentlerinin, 10. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendinin, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) ve (e) bentlerinin, 13. maddesinin sekizinci fıkrasındaki "...ilgili belediye tarafından adresinin değiştirilmesi..." ibaresinin, 13. maddesinin 9. fıkrasının, 15. maddesinin 3. fıkrasının ikinci cümlesindeki "muayenehane hariç" ibaresinin, 16. maddesinin 3. fıkrasının ilk cümlesindeki "muayenehaneler hariç" ibaresinin, 19. maddenin 2. fıkrasının (muayenehaneler bakımından), 19. maddesinin 3. fıkrasının üçüncü cümlesinin, 20. maddesinin 1. fıkrasındaki "resmi çalışma saatleri dışında" ibaresinin, 21. maddesinin 1. fıkrasının, 21. maddesinin ikinci fıkrasının, 22. maddesinin 2. fıkrasının, 25. maddesinin 2. fıkrasının 2. cümlesindeki "...açılışı, hizmet alanları ve sunduğu hizmetler ile ilgili konularda toplumu bilgilendirmek amacıyla tanıtım yapabilir ve..." ibaresinin, 26. maddesinin 2. fıkrasının ilk cümlesinin, 28. maddesinin 2. fıkrasının (a) bendindeki "ve muayenehaneler" ibaresinin, 32. maddesinin 2. fıkrasının, Ek1/a ekinin 2. maddesindeki "Yetkili mimar tarafından çizilmiş" ibaresinin, Ek1/a ekinin 5. maddesinin, Ek1/a ekinin 6. maddesinin, Ek1/b ekinin 4. maddesinin, Ek1/b ekinin 3. maddesinin, Ek1/b ekinin 5. maddesinin, Ek1/b ekinin 17. maddesinin, Ek1/c ekinin 3.

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2018/3599

Karar No : 2019/5553

maddesinin, Ek 1/c ekinin 5. maddesinin, Ek 2/a ekindeki "Çalışma saatleri:" ibaresinin, Ek 5 ekinde ADSM başlığı ve "V-Tıbbi Teknisyenler" alt başlığı altındaki (c) bendi ile Poliklinik başlığı altındaki (III) numaralı bendin, Ek 6/a ekinde Muayenehane alt başlığı altındaki 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13 numaralı bentler ile A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresinin ve (9) numaralı bendin, A Tipi ADSM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresinin ve (8) numaralı bendin, "Müeyyide Formu" başlıklı Ek 8 çizelgenin 21 ve 22. sıra numaralı kısımlarının; eksik düzenleme nedeniyle de, 7. maddesinin 5. fıkrasının, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) bendinin ilk cümlesi ve (ı) bendinin, 11. maddesinin 1. fıkrasının (d) bendinin ilk cümlesinin, 13. maddesinin 4. ve 8. fıkralarının, 15. maddesinin 1. fıkrası ve 16. maddesinin 2. fıkrasının, 16. maddesinin 3. ve 4. fıkrasının, 20. maddesinin 2. ve 3. fıkralarının, 24. maddesinin 6. fıkrasının, 28. maddesinin 1. fıkrasının iptali istenilmiştir.

Daire kararının özeti: Danıştay Onbeşinci Dairesinin 31/05/2018 tarih ve E:2015/1803, K:2018/5514 sayılı kararıyla;

Dava konusu Yönetmeliğin 4. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendi, 9. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesi, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) ve (g) bentleri, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) bendinin ilk cümlesi ve (ı) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendinin ilk cümlesi, 15. maddesinin 1. fıkrası, 15. maddesinin 3. fıkrasının ikinci cümlesindeki "muayenehane hariç" ibaresi, 16. maddesinin 2. fıkrası, 16. maddesinin 4. fıkrası, 19. maddenin 2. fıkrasının (muayenehaneler bakımından), 19. maddesinin 3. fıkrasının üçüncü cümlesinin, 20. maddesinin 1. fıkrasındaki "resmi çalışma saatleri dışında" ibaresinin, 20. maddesinin 2. ve 3. fıkraları, 21. maddesinin 1. fıkrasının, 22. maddesinin 2. fıkrasının, 24. maddesinin 6. fıkrası, 25. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesindeki "...açılışı, hizmet alanları ve sunduğu hizmetler ile ilgili konularda toplumu bilgilendirmek amacıyla tanıtım yapabilir ve..." ibaresinin, 26. maddesinin 2. fıkrasının ilk cümlesi, 28. maddesinin 1. fıkrası, 32. maddesinin 2. fıkrası, Ek-1/a ekinin 6. maddesi, Ek-1/b ekinin 3., 4. ve 5. maddeleri, Ek-1/c ekinin 3. ve 5. maddeleri, Ek 2/a ekindeki "Çalışma saatleri:" ibaresi, Ek 5 ekinde ADSM başlığı ve "V-Tıbbi Teknisyenler" alt başlığı altındaki (c) bendi, Ek 6/a ekinde Muayenehane alt başlığı altındaki 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13 numaralı bentler ile A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (9) numaralı bent, A Tipi ADSM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (8) numaralı bent yönünden;

1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un 29 ile 46. maddeleri ile 3359 Sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun 9. maddesinin (c) bendi ve Ek

11. maddesi ile 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 40. maddesi hükümlerine yer verilerek;

Bu düzenlemeler uyarınca fertlerin ve toplumun sağlığını korumak maksadıyla, mesleğini serbest olarak icra etme yetkisine sahip olan diş hekimlerinin münferiden ve müştereken ağız ve diş sağlığı hizmeti verdikleri muayenehanelerin, özel ağız ve diş sağlığı poliklinikleri ile merkezlerinin açılması, faaliyetleri, denetimleri, faaliyetlerine son verilmesi ve diğer hususlara ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla çıkarılan dava konusu Yönetmeliğin yukarıda yer verilen düzenlemelerinde kamu yararı, hizmet gerekleri ve dayandığı mevzuat hükümlerine aykırılık görülmediği;

Dava konusu Yönetmeliğin 4. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendindeki “veya en az %51 hissesi diş hekimi/uzman ortaklığı bulunan tüzel kişiler tarafından” ibaresi yönünden;

Mevzuat hükümleri çerçevesinde, bütün kamu ve özel sağlık kuruluşlarının tesis, hizmet, personel kıstaslarını belirlemeye, sağlık kurum ve kuruluşlarını sınıflandırmaya ve sınıflarının değiştirilmesine Sağlık Bakanlığının yetkili bulunduğu;

1219 sayılı Kanun'da diş hekimliğinin icrası ve hasta tedavi edebilmek için diş hekimliği fakültelerinden diploma sahibi olmak zorunluluğu getirilmişse de, özel hastane ve tıp merkezlerinin kimler tarafından açılıp işletilebileceğine ilişkin herhangi bir sınırlamaya yer verilmediği, bu kapsamda dava konusu Yönetmelik'te diş hekimliği mesleğinin serbest olarak icra edildiği muayenehane ve polikliniklerin bizzat hekimler tarafından açılması ve işletilmesinin öngörüldüğü;

Sağlık hizmet sunumunun tamamen ticari bir faaliyet alanı olarak görülmesinin, sunulacak hizmetin niteliğiyle bağdaşmayacağı açık olmakla birlikte, verilecek hizmetin mahiyeti itibarıyla gerekli olan teknik donanım, bina şartları, zorunlu hizmet birimleri ve personel şartlarının sağlanabilmesi için belli bir sermaye gücü gerektiren ağız ve diş sağlığı merkezlerinin (ADSM) açılabilmesi için ihtiyaç duyulacak maddi imkânın sağlanabilmesi amacıyla, bunların en az %51 hissesi diş hekimi/uzman ortaklığı bulunan tüzel kişiler tarafından açılabilmesine ilişkin düzenlemede kamu yararına ve hizmet gereklerine aykırılık bulunmadığı;

16. maddesinin 3. fıkrasının ilk cümlesindeki “muayenehaneler hariç” ibaresi ve 16. maddesinin 3. fıkrası yönünden;

1219 sayılı Kanun'un 43. maddesi ile tabip ve diş tabiplerinin, deontoloji bakımından riayetle mükellef oldukları kaide ve esasların belirlendiği Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi'nin 43. maddesi hükümlerine göre muayenehanelerin diş tabipleri tarafından mesleğini serbest

olarak icra etmek üzere açılan sağlık kuruluşları olduğu, muayenehanede diş tabibinin kendi nam ve hesabına ve ferdan sanatını icra ettiği; diş tabiplerinin, muayenehanede kendi namına diğer bir meslektaşını çalıştırmasının yasaklandığı; bu nedenlerle de dava konusu hükümde yer alan "Muayenehaneler hariç" ibaresinde hukuka aykırılık bulunmadığı;

1219 sayılı Kanun'un 12. maddesinde, tabipler, diş tabipleri ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanların, 2. fıkranın her bir bendi kapsamında olmak kaydıyla birden fazla sağlık kurum ve kuruluşunda çalışabileceği hüküm altına alındığından, davacının 16. maddenin 3. fıkrasına yönelik eksik düzenleme iddiasının da yerinde görülmediği;

Dava konusu Yönetmeliğin 21. maddesinin 2.fıkrası yönünden;

1219 sayılı Kanun'un Ek 13. maddesinin (i) bendi ile Ek 10. maddesi hükümlerine yer verilerek;

Anılan Kanun uyarınca, 07/12/2005 tarih ve 26016 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Diş Protez Laboratuvarları Yönetmeliği'nin 3. maddesinde; diş protez teknisyeninin tanımlandığı, 9. maddesinde ise diş protez laboratuvarlarının kimler tarafından, hangi koşullarda açılabilceğinin düzenlendiği;

Aktarılan mevzuat hükümlerine göre diş protez laboratuvarlarının, bünyesinde ağız ve diş sağlığı hizmeti verilen kamu ve özele ait hastane ve ağız ve diş sağlığı merkezleri ile Kanun'a göre mesleğini serbest olarak icra etme yetkisine sahip diş hekimi ve diş protez teknisyeni ve ayrıca ortaklarının tamamı diş hekimi ve/veya diş protez teknisyeni olan şirketler tarafından açılabilceği; diş hekimlerinin, muayenehanelerinde münhasıran kendi klinik hastalarının protezlerini diş protez teknisyeni istihdam etmeden asgari araç ve gereçleri bulundurarak yapabilecekleri; kendi klinik hastalarının dışında başka hastaların protez işlerini de yapmak istiyorlarsa laboratuvar kurabilecekleri; ancak laboratuvarında diş protez teknisyeni istihdam etmeyip protez başvurularını bizzat karşılamak isterlerse klinik hizmeti yürütemeyecekleri, Yönetmelik kapsamındaki ADSM hariç diğer sağlık kuruluşlarında diş protez teknisyeni/teknikeri istihdam edilemeyeceğine dair dava konusu düzenlemede dayandığı mevzuat hükümlerine aykırılık görülmediği;

Dava konusu Yönetmeliğin, diş hekimliği eğitimlerine katılmayı destekleyen herhangi bir hüküm içermemesi nedeniyle tamamının iptali talebi yönünden;

Dava konusu Yönetmeliğin 1. maddesinde Yönetmeliğin amacının; fertlerin ve toplumun sağlığını korumak maksadıyla, mesleğini serbest olarak icra etmek yetkisine sahip olan diş hekimlerinin münferiden ve müştereken ağız ve diş sağlığı hizmeti verdikleri muayenehanelerin, özel ağız ve diş sağlığı poliklinikleri ile merkezlerinin açılması, faaliyetleri,

denetimleri, faaliyetlerine son verilmesi ve diğer hususlara ilişkin usul ve esasları düzenlemek olduğu dikkate alındığında, dış hekimliği eğitimlerine katılmayı destekleyen herhangi bir hüküm içermemesi nedeniyle Yönetmeliğin hukuka aykırı olduğu yolundaki davacı iddialarının yerinde görülmediği;

Yönetmeliğin, 9. maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi, 10. maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi, 11. maddenin birinci fıkrasının (e) bendi, Ek-1/a ekinin 5. maddesi, Ek 5 ekinde "Poliklinik" başlığı altındaki (III) numaralı bendi yönünden;

Anılan düzenlemelerin, 23/12/2016 tarih ve 29927 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelikle yeniden düzenlendiği, düzenlemelerin değiştirilmesi ve bu hükümlere dayalı olarak tesis edilmiş bir uygulama işleminin de dava konusu edilmemiş olması karşısında dava konusu idari işlemin yürürlükte bulunduğu süre içinde davacı yönünden gerçekleşmiş bir menfaat ihlalinin söz edilemeyeceği, bu nedenle anılan düzenlemeler bakımından davanın konusunun kalmadığı;

Dava Konusu Yönetmeliğin 7. maddesinin 5. fıkrası yönünden;

15/02/2008 tarih ve 26788 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'in 8. maddesinin 2. fıkrasında, polikliniklerin, mesleğini serbest icra etmek hak ve yetkisi olan tabipler tarafından müşterek halde ve sadece o poliklinik bünyesinde meslek icra etmek şartıyla açılacağı, 4. fıkrasında, poliklinik ortaklarından olan bir tabibin ölümü ve iki veya daha fazla tabibin poliklinik faaliyetlerini devam ettirmeleri halinde üçüncü fıkraya göre işlem yapılacağı, tek tabip kalması halinde ise üç ay içinde tabip ortak bulunamaz ise poliklinik faaliyetine son verileceği veya muayenehaneye dönüştürüleceği düzenlemesi yer almakta iken 21/03/2014 tarih ve 28948 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik'in 3. maddesi ile esas Yönetmeliğin 8. maddesinin 4. fıkrasının son cümlesindeki "...veya muayenehaneye dönüştürülür..." ibaresinin yürürlükten kaldırıldığı;

Anılan düzenlemenin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin Yönetmelik değişikliğinin iptali ve yürütmesinin durdurulması istemiyle açılan davada Dairelerinin 04/11/2014 tarih ve E:2014/3860 sayılı kararıyla; yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne karar verildiği; söz konusu karara karşı yapılan itiraz başvurusunun da Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 23/03/2015 tarih ve YD İtiraz No:2015/2 sayılı kararıyla reddedildiği;

Davalı idarece, yürütmenin durdurulması kararının gerekçesine uygun olarak Ayakta

Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'in 8. maddesinin 4. fıkrasında önceki düzenlemeye benzer şekilde yeniden düzenleme yapıldığı;

Buna göre, Ayakta Teşhis ve Tedavi Yapılan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'te hizmete ve denetime ilişkin getirilen standartların, benzer durumda olan ancak, ayrı bir Yönetmelik ile düzenlenmiş bulunan ağız ve diş sağlığı hizmeti sunan sağlık kuruluşları bakımından da eşitlik ilkesi gözetilerek, uygulama birliğinin sağlanması temel amacıyla yürürlüğe konulan Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'in dava konusu düzenlemesinde, polikliniklerde tek tabip kalması durumunda kalan hekimin, üç ay içinde tabip ortak bulamaması halinde poliklinik faaliyetine son verileceği kurala bağlanırken, kalan hekime muayenehaneye dönüşme hakkı tanınmamak suretiyle eksik düzenleme yapılarak benzer durumda olan sağlık kuruluşları arasında farklı uygulamalara sebebiyet verildiği;

Bu nedenle, polikliniklerin bir bakıma birleştirilmiş/müşterek muayenehaneler olması ve fiziki şartlar yönünden polikliniklerin muayenehanelerde aranan koşulları sağlaması, bu tür polikliniklerde muayenehane olarak faaliyet gösterilmesine yönelik hukuki bir engel de bulunmaması, ayrıca, polikliniklerde tek tabip kalması durumunda bu hekimin, üç ay içinde tabip ortak bulamaması halinde muayenehaneye dönüşmesine ilişkin tercih hakkının, benzer durumda olan ayakta teşhis ve tedavi kuruluşlarına tanındığı göz önüne alındığında, dava konusu Yönetmelik kuralında, polikliniklerde tek diş hekimi kalması halinde muayenehaneye dönüşme hakkına yer verilmemesine ilişkin eksik düzenleme nedeniyle hukuka uyarlık görülmediği;

Dava konusu Yönetmeliğin 8. maddesinin 9. fıkrasındaki ve 8. maddesinin 10. fıkrasının (d) bendindeki "Muayene odalarının aydınlatılması mutlaka gün ışığı ile sağlanır." cümlesi yönünden;

Sağlık hizmeti verilen bir kuruluşun, güneş almayan, sağlıklı, rutubetli yerlerde açılmasının sağlık hizmetinin niteliğiyle bağdaşmayacağı gibi, aksine bu yerlerin güneş alan, ferah, sağlık koşullarının sağlandığı binalarda olmasının sağlık hizmeti açısından faydalı olacağı kuşku bulunmadığı;

Ancak, ağız ve diş sağlığı hizmeti sunulan bu yerlerde gün ışığının yanı sıra enerji kaynaklarından elde edilen ışığın da kullanılmasının tıbben ne gibi sakıncaları olduğu ortaya konulmadan aydınlatmanın enerji kaynaklarından yararlanmadan, ADSM ve polikliniklerdeki muayene odalarının mutlaka güneş ışığıyla sağlanacağı şeklinde bir düzenleme yapılarak bu gerekliliğin çok ötesinde ağır bir şart ortaya konulduğu, bu nedenle de dava konusu

düzenlemenin hukuka uygun olmadığı;

Dava konusu Yönetmeliğin 9. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendi yönünden;

Dava konusu madde, Yönetmeliğin "A tipi polikliniklerde zorunlu tıbbi hizmet birimleri" başlıklı 10. maddesinin 1. fıkrasının (f) bendi ile birlikte değerlendirildiğinde, bodrum katlar dâhil kat adedi dört ve daha fazla olan binalarda muayenehane açılmak istenmesi durumunda muayenehanenin kaçınıcı katta olduğunun önemi olmaksızın asansör şartı getirildiği, poliklinikte ise, poliklinik açılacak yerin giriş katta olması durumunda böyle bir zorunluluğun bulunmadığı, ancak giriş katta değilse asansör bulunması gerektiği yönünde düzenleme yapıldığı;

1219 sayılı Kanun'un 1. ve 5. maddeleri ile dava konusu Yönetmeliğin bütünü göz önüne alındığında, muayenehanenin, tek diş hekimi tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere açılan, tam gün çalışma zorunluluğu bulunmayan bir sağlık kuruluşu olduğu, polikliniğin ise; en az iki diş hekimi tarafından müştereken açılabilen ve işletilebilen, mesul müdürü olan, ruhsatta belirtilen çalışma saatlerinde hizmet veren, nöbet hizmeti sunabilen, müstakil binada değilse mutlaka ayrı bir girişi olmak zorunda olan bir yer olduğu, yani muayenehaneye göre çalışma saati, zorunlu tıbbi hizmet birimleri, çalışan hekim ve personel sayısı gibi bir çok yönden daha kapsamlı bir sağlık kuruluşu olduğunun görüldüğü; dolayısıyla muayenehane standardının poliklinik standartlarından daha ağır olamayacağı, bu iki kuruluşta aranan standartların orantılı olması gerektiği; bu nedenle muayenehanenin hangi katta olduğuna bakılmaksızın asansör şartı aranmasına ilişkin dava konusu maddede hukuka uyarlık bulunmadığı;

Dava konusu Yönetmeliğin 13. maddesinin 4. fıkrasında Oda temsilcisine yer verilmemesine ilişkin eksik düzenleme yönünden;

Dava konusu Yönetmelik'le yürürlükten kaldırılan 14/10/1999 tarih ve 23846 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'in "Başvurunun Değerlendirilmesi" başlıklı 8. maddesinde, sağlık kuruluşu açmak isteyenlerin başvurularının dosya üzerinde incelemesi tamamlandıktan sonra yerinde incelenmesi hususunun düzenlendiği ve sağlık kuruluşlarının açılması sırasında yapılacak denetimde meslek odasından bir diş hekiminin de bulunması gerektiği kuralının getirildiği;

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının Anayasa'nın 135. maddesinde düzenlendiği; buna göre, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ve üst kuruluşların; belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, meslekî faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek

mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlâkını korumak maksadı ile kanunla kurulan ve organları kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre yargı gözetimi altında, gizli oyla seçilen kamu tüzel kişilikleri oldukları;

Sağlık kuruluşunun açılması sırasında yapılacak olan denetimin, fiziki şartlar dışında dış hekimlerinin mesleklerinin uygulanmasına ilişkin mesleki standartlar yönünden yapılacak bir denetim olduğu dikkate alındığında, Anayasa'nın anılan maddesi uyarınca mesleki faaliyetlerin kolaylaştırılması, ihtiyaçların belirlenmesi, mesleğin gelişmesi, meslek ahlâkı ve disiplininin korunması gibi amaçları olan meslek odasının dış hekimi olan bir üyesinin bu denetim içinde bulunmasının bir zorunluluk olduğu, nitekim yürürlükten kaldırılan Yönetmelik'te de denetim ekibinde oda temsilcisi bir dış hekiminin bulunduğu, bu nedenlerle dava konusu maddede hukuka uyarlık görülmediği;

Dava konusu Yönetmeliğin 13. maddesinin 8. fıkrası yönünden;

Dava konusu Yönetmeliğin "Ruhsat başvurusu ve ruhsatname" başlıklı 13. maddesinin 8. fıkrasında; *"Sağlık kuruluşlarının ilgili belediye tarafından adresinin değiştirilmesi, kuruluş adı, sahiplik veya mesul müdürlük değişikliği durumlarında ruhsat yeniden düzenlenir."*kuralına yer verildiği;

Yönetmelik kapsamındaki sağlık kuruluşlarının ruhsatının yeniden düzenlenmesi gerektiği hallerin belirtildiği, kuruluş adı, sahiplik veya mesul müdürlük değişikliği gibi durumların sağlık kuruluşunun kendi iç işleyişinden kaynaklı olduğu, bu durumlarda ruhsatın normal prosedür çerçevesinde yenilenmesi gerektiği, adres değişikliklerinde de yazılı kaydın fiili duruma uygun hale dönüştürülmesinin gerekli olduğu, fakat ilgili belediye tarafından adresinin değiştirilmesi durumunun, idari işleymen kaynaklı olduğu, bu durumun sağlık kuruluşuna atfedilecek bir yanının bulunmadığı, bu hâlde yapılacak ruhsat yenilemesinin yeniden yapılan bir başvuru olarak değerlendirilmeden ve sağlık kuruluşunu mali külfet altına sokmadan yapılması gerektiği, bu nedenle dava konusu maddede, *"ilgili belediye tarafından adresinin değiştirilmesi"*ibaresi yönünden eksik düzenleme sebebiyle hukuka aykırılık bulunduğu;

Dava konusu Yönetmeliğin 13. maddesinin 9. fıkrası yönünden;

1219 sayılı Kanun'un 43. maddesinde, bir dış hekimi/uzman tarafından mesleğini serbest olarak icra etmek üzere birden fazla yerde muayenehane açılmasının yasaklandığı;

Dava konusu maddede bu Yönetmelik kapsamındaki sağlık kuruluşlarını işletenlerce şube niteliğinde ikinci bir sağlık kuruluşunun açılmak istenmesi durumunda yapılacak başvurunun düzenlendiği ve Yönetmeliğin 4. maddesinin 1. fıkrasının (ğ) bendinde, bu

Yönetmelik'te geçen sağlık kuruluşunun, ağız ve diş sağlığı hizmeti verilen muayenehaneleri, poliklinikleri ve özel ağız ve diş sağlığı merkezlerini ifade ettiğinin belirtildiği;

Bu durumda, Yönetmelik'te sağlık kuruluşları arasında muayenehanelerin de olduğu ve 1219 sayılı Kanun'un anılan maddesi uyarınca bir diş hekiminin birden fazla yerde muayenehane açamayacağı hususu dikkate alındığında dava konusu maddenin muayenehaneler yönünden mevzuata aykırı olduğu sonucuna varıldığı;

Gerek 1219 sayılı Kanun ve gerek diğer mevzuat hükümlerinin incelenmesinden, poliklinik ve Ağız ve Diş Sağlığı Merkezlerinin şube açmalarını engelleyen bir düzenleme bulunmadığı, bu nedenle davacının poliklinik ve Ağız ve Diş Sağlığı Merkezlerinin şube açmalarının hukuka aykırı olduğu iddialarının yerinde görülmediği;

Dava konusu Yönetmeliğin 28. maddesinin 2. fıkrasının (a) bendindeki "ve muayenehaneler" ibaresi yönünden;

Yönetmeliğin 6. ve 7. maddelerinden ve bütününden, hekim ve personel sayısı, bina durumu, çalıştırılacak personel, çalışma saatleri, nöbet hizmetleri, laboratuvar ve röntgen hizmetleri gibi konular göz önüne alındığında, ağız ve diş sağlığı hizmeti verilen sağlık kuruluşlarının daha dar kapsamlıdan geniş kapsamlıya doğru muayenehaneler, poliklinikler ve Ağız ve Diş Sağlığı Merkezleri olarak sıralandığı;

Sağlık kuruluşlarının büyüklükleri, sundukları hizmetin yoğunluğu ve yarattıkları risk gözetilerek büyük sağlık kuruluşlarının denetiminin diğerlerine göre daha sık yapılması gerektiğinde kuşku bulunmadığı, zira denetimsiz kaldığında ruhsat verilmesinde aranan veya hizmet sunulmasında uyulması istenen kurallara aykırılığın büyük sağlık kuruluşlarında daha yaygın ve ağır sonuçlar ortaya koyacağı;

Bu durumun doğal sonucu olarak, ADSM, poliklinik ve muayenehane olarak sıralanan ağız ve diş sağlığı kuruluşlarının, düzenli denetim periyodunun bu sıra gözetilerek tayin edilmesi gerekirken ruhsata esas denetimin muayenehanelerde ADSM'lerde olduğu gibi yılda bir, polikliniklerde ise iki yılda bir yapılmasına ilişkin düzenlemede hukuka uyarlık görülmediği;

Nitekim aynı fıkranın (b) bendindeki hizmete esas denetime ilişkin düzenlemenin bu ölçüde uygun olarak yapıldığı;

Dava konusu Yönetmeliğin Ek-1/a ekinin 2. maddesindeki "Yetkili mimar tarafından çizilmiş" ibaresi yönünden;

3194 sayılı İmar Kanunu'nun 22. maddesi ile 16/08/2008 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanan Toplu Yapılarda Kat Mülkiyeti ve Kat İrtifakı Tesisine Dair Yönetmelik'in 4. maddesinin (ğ) bendi uyarınca kat planının, ruhsatlı bir yapıda ruhsat eki belgeler arasında

yer alan ve müellif tarafından çizilip, ilgili idaresince onaylanan mimari proje bilgileri arasında yer aldığı, bu planda ise dava konusu madde ile aranan, mekânın kullanım amaçlarının gösterilmiş olmasının kaçınılmaz olduğu, yürürlükten kaldırılan Yönetmelikte olduğu gibimuayenehane açma başvurusunda, muayenehanenin bütün mekânlarının kullanım amaçlarını gösterir 1/100 ölçekli krokisinin bulunmasının yeterli olacağı, bu nedenle dava konusu ibarenin hukuka aykırı olduğu

Dava konusu Yönetmeliğin Ek-1/b ekinin 17. maddesi yönünden;

Poliklinik açma başvurusunda istenecek belgelerin sayıldığı Ek-1/b'nin 17. maddesinde, bu belgelerden birinin de dava konusu *"Sterilizasyon ünitesi yok ise sterilizasyon hizmet alım sözleşmesi"*olarak düzenlendiği;

Dava konusu Yönetmelik incelendiğinde, 10. maddede, A tipi polikliniklerde zorunlu tıbbi hizmet birimlerinin neler olduğunun düzenlendiği, bu madde metninde sterilizasyon ünitesinin bulunması ya da bulunmadığı durumda ne yapılacağıyla ilgili hiç bir düzenlemenin olmadığı, Yönetmeliğin 11. maddesinde *"A tipi ADSM'lerde aşağıda belirtilen nitelikleri haiz bölümler bulunur."*denildikten sonra *"A tipi ADSM'lerde genel anestezi müdahale ünitesi bulunması zorunludur."*hükmüne yer verilerek, bunun altında da bentler halinde genel anestezi müdahale ünitesi ile ilgili gerekliliklerin sıralandığı, söz konusu düzenlemenin 10. alt bendinde sterilizasyon ünitesinin özellikleri belirtildikten sonra son cümle olarak *"Sterilizasyon ünitesinin oluşturulmaması halinde sterilizasyon hizmeti, hizmet alımı yoluyla karşılanır."*kuralına yer verildiği, dolayısıyla dava konusu Yönetmelik'te, poliklinik için *"Sterilizasyon ünitesinin oluşturulmaması halinde sterilizasyon hizmeti, hizmet alımı yoluyla karşılanır."*kuralının aranmaması karşısında, Yönetmelik ekinde böyle bir şartın getirilmesinin hukuka aykırı olduğu;

Yönetmeliğin "Müeyyide Formu" başlıklı EK-8 kısmında yer alan 21. ve 22. maddeleryönünden;

1219 sayılı Kanun'un 46. maddesinde düzenlenen fiil ile Yönetmeliğin EK-8 kısmının 21. maddesinde hakkında yaptırım öngörülen fiilin aynı ve yine Kanun'un 44. maddesinde hakkında yaptırım öngörülen fiil ile Yönetmeliğin EK-8 Kısımının 22. maddesinde hakkında yaptırım öngörülen fiillerin aynı olduklarıancak Yönetmelik'te bu fiiller için faaliyeti durdurma yaptırımı; Kanun'da ise bu ihlallere karşılık gelen fiiller için idari para cezası yaptırımı uygulanacağının belirlendiği; bu haliyle, Yönetmeliğin dava konusu bu hükümleri ile Kanun'da yer alandan farklı ve daha ağır bir yaptırım öngördüğünden bu düzenlemelerde üst hukuk normu olan Kanun'a uyarlık bulunmadığı sonucuna varılarak;

Dava konusu Yönetmeliğin,

-7. maddesinin 5. fıkrasının, 13. maddesinin 4. fıkrasının, 13. maddesinin 8. fıkrasının eksik düzenleme nedeniyle, 9. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendinin, 8. maddesinin 9. fıkrasındaki ve 8. maddesinin 10. fıkrasının (d) bendindeki *“Muayene odalarının aydınlatılması mutlaka gün ışığı ile sağlanır.”* cümlesinin, 13. maddesinin 9. fıkrasının (muayenehaneler yönünden), 28. maddesinin 2. fıkrasının (a) bendindeki *“ve muayenehaneler”* ibaresinin, Ek-1/a ekinin 2. maddesindeki *“Yetkili mimar tarafından çizilmiş”* ibaresinin, Ek-1/b ekinin 17. maddesinin, Ek- 8 Müeyyide Formunun 21. ve 22. sıra numarasındaki müeyyidelerin iptaline,

-9. maddesinin 1. fıkrasının (e) bendi, 10. maddesinin 1. fıkrasının (d) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (e) bendi, Ek-1/a ekinin 5. maddesi ve Ek 5 ekinde “Poliklinik” başlığı altındaki (III) numaralı bendi hakkında karar verilmesine yer olmadığına,

-Diğer istemler yönünden ise davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENLERİN İDDİALARI :

Davacı tarafından, dava konusu Yönetmeliğin 4. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendi, 9. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesi, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) ve (g) bentleri, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) bendinin ilk cümlesi ve (ı) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendinin ilk cümlesi, 15. maddesinin 1. fıkrası, 15. maddesinin 3. fıkrasının ikinci cümlesindeki “muayenehane hariç” ibaresi, 16. maddesinin 2. fıkrası, 16. maddesinin 4. fıkrası, 19. maddenin 2. fıkrasının (muayenehaneler bakımından), 19. maddesinin 3. fıkrasının üçüncü cümlesinin, 20. maddesinin 1. fıkrasındaki “resmi çalışma saatleri dışında” ibaresinin, 20. maddesinin 2. ve 3. fıkraları, 21. maddesinin 1. fıkrasının, 22. maddesinin 2. fıkrasının, 24. maddesinin 6. fıkrası, 25. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesindeki “...açılışı, hizmet alanları ve sunduğu hizmetler ile ilgili konularda toplumu bilgilendirmek amacıyla tanıtım yapabilir ve...” ibaresinin, 26. maddesinin 2. fıkrasının ilk cümlesi, 28. maddesinin 1. fıkrası, 32. maddesinin 2. fıkrası, Ek-1/a ekinin 6. maddesi, Ek-1/b ekinin 3., 4. ve 5. maddeleri, Ek-1/c ekinin 3. ve 5. maddeleri, Ek 2/a ekindeki “Çalışma saatleri:” ibaresi, Ek 5 ekinde ADŞM başlığı ve “V-Tıbbi Teknisyenler” alt başlığı altındaki (c) bendi, Ek 6/a ekinde Muayenehane alt başlığı altındaki 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13 numaralı bentler ile A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (9) numaralı bent, A Tipi ADŞM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (8) numaralı bent yönünden; konusu Yönetmeliğin 4. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendi, 9. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesi, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) ve (g) bentleri, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) bendinin ilk cümlesi ve (ı) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendinin ilk cümlesi, 15. maddesinin 1.

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2018/3599

Karar No : 2019/5553

fıkrası, 15. maddesinin 3. fıkrasının ikinci cümlesindeki “muayenehane hariç” ibaresi, 16. maddesinin 2. fıkrası, 16. maddesinin 4. fıkrası, 19. maddenin 2. fıkrasının (muayenehaneler bakımından), 19. maddesinin 3. fıkrasının üçüncü cümlesinin, 20. maddesinin 1. fıkrasındaki “resmi çalışma saatleri dışında” ibaresinin, 20. maddesinin 2. ve 3. fıkraları, 21. maddesinin 1. fıkrasının, 22. maddesinin 2. fıkrasının, 24. maddesinin 6. fıkrası, 25. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesindeki “...açılışı, hizmet alanları ve sunduğu hizmetler ile ilgili konularda toplumu bilgilendirmek amacıyla tanıtım yapabilir ve...” ibaresinin, 26. maddesinin 2. fıkrasının ilk cümlesi, 28. maddesinin 1. fıkrası, 32. maddesinin 2. fıkrası, Ek-1/a ekinin 6. maddesi, Ek-1/b ekinin 3., 4. ve 5. maddeleri, Ek-1/c ekinin 3. ve 5. maddeleri, Ek 2/a ekindeki “Çalışma saatleri:” ibaresi, Ek 5 ekinde ADŞM başlığı ve “V-Tıbbi Teknisyenler” alt başlığı altındaki (c) bendi, Ek 6/a ekinde Muayenehane alt başlığı altındaki 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13 numaralı bentler ile A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (9) numaralı bent, A Tipi ADŞM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (8) numaralı bent yönünden, Dairece maddelerin birlikte değerlendirildiği ve ortak gerekçeyle davanın reddine karar verildiği, anılan maddelerin hukuka aykırılık gerekçelerinin dava dilekçesi ve dosyaya sunulan sair dilekçelerde açıklandığı, bu dilekçelerde yer alan sebeplerle düzenlemelerin hukuka aykırı olduğu ileri sürülmektedir.

Davalı idare tarafından, dava konusu Yönetmeliğin 8. maddesinin 9. fıkrasındaki ve 8. maddesinin 10. fıkrasının (d) bendindeki “*Muayene odalarının aydınlatılması mutlaka gün ışığı ile sağlanır.*” cümlesi yönünden, suni ışık kaynaklarının rengin eşit dağılımını sağlamadıkları, gün ışığının dış hekimliği mesleğinde ideal ışık olduğu, gün ışığının yetersiz olduğu durumlarda ise diğer enerji kaynaklarının kullanılacağına düzenlemeye belirtilmesine gerek bulunmadığı; 13. maddesinin 4. fıkrasında, teknik inceleme ekibine yer verildiği, bu ekibin bir üyesinin dış hekim olması zorunlu olduğu, bu nedenle ekipte Oda temsilcisine yer verilmemesinde hukuka aykırılık bulunmadığı, idarece mevzuatta verilen yetki kapsamında düzenleme yapıldığı, yargı kararıyla temsilciye yer verilmeye zorlamanın takdir hakkını ortadan kaldırdığı, anılan maddenin 8. fıkrasında ilgililere mali külfet getirilmediği, yine aynı maddenin 9. fıkrasında muayenehane yönünden ayırıcı bir ibareye yer verilmesine gerek görülmediği, Ek-1/a ekinin 2. maddesindeki “*Yetkili mimar tarafından çizilmiş*” ibaresi açısından değerlendirme yapılırken mülga Yönetmeliğin dikkate alınmamasının hukuka aykırı olduğu, Ek-1/b ekinin 17. maddesi yönünden; Yönetmeliğin eklerinin de Yönetmeliğe dahil olduğunun gözetilmesi gerektiği, Ek-1/b ekinin 21. ve 22. maddeleri yönünden; 3359 sayılı Kanun'un Ek 11. maddesi kapsamında öngörülen yaptırımlarda üst hukuk normuna aykırılık

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2018/3599

Karar No : 2019/5553

bulunmadığı, temyize konu kararın iptale ilişkin kısmının bozulması gerektiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFLARIN SAVUNMALARI :

Davacı tarafından, Danıştay Onbeşinci Dairesince verilen kararın iptale ilişkin kısmının usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bu kısmının bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek davalı idarenin temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Davalı idare tarafından, Danıştay Onbeşinci Dairesince verilen kararın davanın reddine ilişkin kısmının usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bu kısmının bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek davacının temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ AYYÜCE OKUMUŞ'UN DÜŞÜNCESİ : Davacının temyiz isteminin kısmen kabulü ile dava konusu Yönetmeliğin 16. maddesinin 3. fıkrası yönünden kararın bozulması, tarafların diğer temyiz istemlerinin reddi ile Daire kararının davanın reddine ve iptale ilişkin kısımlarının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE:

İLGİLİ MEVZUAT :

Anayasa'nın "*Duruşmaların Açık ve Kararların Gerekçeli Olması*" başlıklı 141. maddesinin 3. fıkrasında, bütün mahkemelerin her türlü kararlarının gerekçeli olarak yazılacağı düzenlenmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde, idari işlemlerin; yetki, şekil, sebep, konu ve maksat unsurları yönünden yargısal denetime tabi tutulacağı kurala bağlanmış; 24. maddesinde ise, kararda bulunacak hususlar sıralanmış ve (e) bendinde kararın dayandığı hukuki sebepler ile gerekçesinin ve hükmün belirtileceği vurgulanmıştır.

Öte yandan, Danıştay dava dairelerinin nihai kararlarının temyizen incelenerek bozulmasının, 2577 sayılı Kanun'un 49. maddesinde yer alan;

"a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,

b) Hukuka aykırı karar verilmesi,

c) Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması" sebeplerinden birinin varlığı hâlinde mümkün olduğu düzenlenmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Temyize konu kararın dava konusu Yönetmeliğin 4. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendi, 9. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesi, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) ve (g) bentleri, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) bendinin ilk cümlesi ve (ı) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendinin ilk cümlesi, 15. maddesinin 1. fıkrası, 15. maddesinin 3. fıkrasının ikinci cümlesindeki “muayenehane hariç” ibaresi, 16. maddesinin 2. fıkrası, 16. maddesinin 4. fıkrası, 19. maddenin 2. fıkrasının (muayenehaneler bakımından), 19. maddesinin 3. fıkrasının üçüncü cümlesinin, 20. maddesinin 1. fıkrasındaki “resmi çalışma saatleri dışında” ibaresinin, 20. maddesinin 2. ve 3. fıkraları, 21. maddesinin 1. fıkrasının, 22. maddesinin 2. fıkrasının, 24. maddesinin 6. fıkrası, 25. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesindeki “...açılışı, hizmet alanları ve sunduğu hizmetler ile ilgili konularda toplumu bilgilendirmek amacıyla tanıtım yapabilir ve...” ibaresinin, 26. maddesinin 2. fıkrasının ilk cümlesi, 28. maddesinin 1. fıkrası, 32. maddesinin 2. fıkrası, Ek-1/a ekinin 6. maddesi, Ek-1/b ekinin 3., 4. ve 5. maddeleri, Ek-1/c ekinin 3. ve 5. maddeleri, Ek 2/a ekindeki “Çalışma saatleri:” ibaresi, Ek 5 ekinde ADSM başlığı ve “V-Tıbbi Teknisyenler” alt başlığı altındaki (c) bendi, Ek 6/a ekinde Muayenehane alt başlığı altındaki 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13 numaralı bentler ile A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (9) numaralı bent, A Tipi ADSM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (8) numaralı bent yönünden davanın reddine ilişkin kısmı incelendiğinde;

Mahkeme kararlarının, hüküm fıkrası ve hükmün dayandığı gerekçe ile bir bütün olduğu, gerekçesiz karar verilmesinin mümkün olmadığı açık olduğuna göre, gerekçenin hem temyiz incelemesini yapacak merci açısından hem de kararı uygulayacak olan idare açısından yeterli açıklıkta olması gerektiğinde kuşku yoktur.

Yargılama hukukunda, yargı (hüküm), uyuşmazlığı çözmekle görevli ve yetkili yargı yerinin yargılama sürecinin sonunda ulaştığı "sonuç"tur. Yargı yerinin bu sonuca ulaşırken bir gerekçeye dayanması, hem Anayasamızda, hem de yargılama hukukumuzda yer alan ilkelerdendir. Gerekçe, yargıcın çözümlemek durumunda olduğu uyuşmazlığa uygulanması gereken soyut hukuk kuralının saptanmasında, yorumlanmasında ve tüm ayrıntılarıyla ortaya konulup nitelendirilen maddi olaya uygulanmasında izlemiş olduğu yöntemi gösteren ve bu özelliği sebebiyle, yargılamanın nesnelliği ile varılan yargının doğruluğu konusunda davanın taraflarına güven, üst yargı yerine de denetleme olanağı veren açıklamadır. Yukarıda sözü edilen ilke ile sağlanmak istenen amaç da budur.

Anlaşılabilir bir gerekçeye dayanmayan mahkeme kararlarının gerekçeli bir karar olarak kabulüne imkan bulunmadığı gibi ilgili mercilerin, kararın gerekçesinin ne olması gerektiği ya da gerekçe olarak belirtilen ifadelerin ne anlama geldiği konusunda bir yorum ya da belirlemede bulunmaları da beklenemez.

Temyize konu kararın incelenmesinden; dava konusu Yönetmeliğin yukarıda belirtilen maddeleri yönünden davanın reddine karar verilmiş ise de, söz konusu Yönetmelik maddelerine ve madde içeriklerine yönelik herhangi bir hukuki değerlendirme yapılmadığı, gerekçeye yer verilmediği, bu durumun da, yukarıda aktarılan Anayasa ve 2577 sayılı Kanun'da yer alan, kararların gerekçeli olması gerektiğine ilişkin kurallara aykırı olduğu sonucuna varılmıştır.

Dava konusu Yönetmeliğin 16. maddesinin 3. fıkrası incelendiğinde;

Anılan düzenlemenin, Danıştay Onbeşinci Dairesinin 31/05/2018 tarih ve E:2015/7314, K:2018/5517 sayılı kararıyla; "...1219 sayılı Kanun'un 12. maddesinin 3. fıkrasının ilk cümlesi uyarınca, tabip, dış tabibi ve tıpta uzmanlık mevzuatına göre uzman olanların, anılan maddenin ikinci fıkrasının her bir bendi kapsamında olmak kaydıyla ve başka bir sınırlama olmadan, birden fazla sağlık kurum ve kuruluşunda çalışabilme hakkına sahip oldukları, öte yandan, 1219 sayılı Kanun uyarınca tabiplik mesleğini icra etme hakkına sahip bir tabibin, 1219 sayılı Kanun'un 12. maddesindeki sınırlamalara bağlı kalmak suretiyle, bir veya birden fazla özel sağlık kuruluşunda sadece kısmi zamanlı olarak çalışabilmesinin de mümkün olduğu;

Dava konusu Yönetmelikte, dış hekimlerinin özel sağlık kuruluşlarında çalışma şekilleri yönünden, tam zamanlı ve kısmi zamanlı çalışma olarak iki tür çalışma şekline yer verilmiş ve bir özel sağlık kuruluşunda "kısmi zamanlı" çalışma hakkının, sadece başka bir özel sağlık kuruluşunda tam zamanlı çalışan dış hekime verildiği;

Bu durumda, dava konusu madde ile, Kanun'da olmayan bir koşul getirilerek, bir sağlık kuruluşunda kısmi zamanlı çalışabilme hakkı başka bir özel sağlık kuruluşunda tam zamanlı çalışma şartına bağlandığından, dış hekimliği mesleğinin, dış hekime verdiği çalışma hakkının, 1219 sayılı Kanun'un 12. maddesindeki sınırlamaları aşar nitelikte engellendiği sonucuna varıldığı..." gerekçesiyle iptaline karar verildiği ve Kurulumuzun 13/11/2019 tarih ve E:2018/3611, K:2019/5552 sayılı kararıyla bu kararın onandığı anlaşıldığından, temyize konu kararın, Yönetmeliğin 16. maddesinin 3. fıkrası yönünden davanın reddine ilişkin kısmında hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Temyize konu kararın, dava konusu Yönetmeliğin dış hekimliği eğitimlerine katılmayı destekleyen herhangi bir hüküm içermediği iddiasıyla tamamının iptali talebi,

4. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendindeki “veya en az %51 hissesi dış hekimi/uzman ortaklığı bulunan tüzel kişiler tarafından” ibaresi ve 21. maddesinin 2. fıkrası yönünden davanın reddi ile iptale ilişkin kısımlarına gelince;

Dayandığı hukuksal nedenler ve gerekçesi yukarıda açıklanan Danıştay Onbeşinci Dairesi kararının anılan kısımları, aynı gerekçe ile Kurulumuzca da uygun bulunmuş olup tarafların temyiz dilekçelerinde ileri sürülen iddialar, kararın bu kısımlarının bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin kısmen kabulüne, kısmen reddine; davalı idarenin temyiz isteminin ise reddine,

2. Danıştay Onbeşinci Dairesinin temyize konu 31/05/2018 tarih ve E:2015/1803, K:2018/5514 sayılı kararının, dava konusu Yönetmeliğin 4. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendi, 9. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesi, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) ve (g) bentleri, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) bendinin ilk cümlesi ve (ı) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendinin ilk cümlesi, 15. maddesinin 1. fıkrası, 15. maddesinin 3. fıkrasının ikinci cümlesindeki “muayenehane hariç” ibaresi, 16. maddesinin 2., 3. ve 4. fıkraları, 19. maddenin 2. fıkrasının (muayenehaneler bakımından), 19. maddesinin 3. fıkrasının üçüncü cümlesinin, 20. maddesinin 1. fıkrasındaki “resmi çalışma saatleri dışında” ibaresinin, 20. maddesinin 2. ve 3. fıkraları, 21. maddesinin 1. fıkrasının, 22. maddesinin 2. fıkrasının, 24. maddesinin 6. fıkrası, 25. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesindeki “...açılışı, hizmet alanları ve sunduğu hizmetler ile ilgili konularda toplumu bilgilendirmek amacıyla tanıtım yapabilir ve...” ibaresinin, 26. maddesinin 2. fıkrasının ilk cümlesi, 28. maddesinin 1. fıkrası, 32. maddesinin 2. fıkrası, Ek-1/a ekinin 6. maddesi, Ek-1/b ekinin 3., 4. ve 5. maddeleri, Ek-1/c ekinin 3. ve 5. maddeleri, Ek 2/a ekindeki “Çalışma saatleri:” ibaresi, Ek 5 ekinde ADŞM başlığı ve “V-Tıbbi Teknisyenler” alt başlığı altındaki (c) bendi, Ek 6/a ekinde Muayenehane alt başlığı altındaki 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13 numaralı bentler ile A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (9) numaralı bent, A Tipi ADŞM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (8) numaralı bent yönünden davanın reddine ilişkin kısmının oyçokluğuyla **BOZULMASINA,**

3. Temyize konu kararın, dava konusu Yönetmeliğin dış hekimliği eğitimlerine katılmayı destekleyen herhangi bir hüküm içermediği iddiasıyla tamamının iptali talebi, 4. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendindeki “veya en az %51 hissesi dış hekimi/uzman ortaklığı

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2018/3599

Karar No : 2019/5553

bulunan tüzel kişiler tarafından" ibaresi ve 21. maddesinin 2. fıkrası yönünden davanın reddi ile iptale ilişkin kısımlarının; 8. maddesinin 9. fıkrasındaki ve 8. maddesinin 10. fıkrasının (d) bendindeki "Muayene odalarının aydınlatılması mutlaka gün ışığı ile sağlanır."cümlesi ve 13. maddesinin 4. fıkrasına ilişkin kısmı yönünden oyçokluğu, diğer kısımlar yönünden ise oybirliğiyle **ONANMASINA**,

4. Bozulan kısım yönünden yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın Danıştay Başkanlık Kurulunun 07/03/2019 tarih ve 2019/24 sayılı kararıyla kapatılan Danıştay Onbeşinci Dairesi yerine, aynı tarih ve 2019/25 sayılı Başkanlık Kurulu kararıyla yeniden belirlenen iş bölümü kararı doğrultusunda Danıştay Onuncu Dairesine gönderilmesine,

5. Kesin olarak, 13/11/2019 tarihinde karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Hasan GÜZELER (X)	Gürsel MEKİK	Ziya ÖZCA N	Yalçın EKMEKÇİ (XX)	Doç. Dr. Selami DEMİRKOL

Üye	Üye	Üye	Üye	Üye
Turgay Tuncay VARLI (XXX)	Oğuz YAĞLICI Üye Hasan ÖNAL	Hasan ODAB AŞI (XXX) Üye Bilge APAY DİN	Yunus AYKIN (XXX) Üye Fatih TERZİ	Muhsin YILDIZ

KARŞI OY

X- 1982 Anayasası'nın 141. maddesinin 3. fıkrasında; "*Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır.*" hükmü 4. fıkrasında da; "*Davaların en az giderle ve mümkün olan süratle sonuçlandırılması, yargının görevidir.*" hükmü; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun; 49. maddesinde ise " 1. Temyiz incelemesi sonunda Danıştay;

a) Kararı hukuka uygun bulursa onar. Kararın sonucu hukuka uygun olmakla birlikte gösterilen gerekçeyi doğru bulmaz veya eksik bulursa, kararı, gerekçesini değiştirerek onar.

b) Kararda yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmayan maddi hatalar ile düzeltilmesi mümkün eksiklik veya yanlışlıklar varsa kararı düzelterek onar.

2. Temyiz incelemesi sonunda Danıştay;

- a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,
- b) Hukuka aykırı karar verilmesi,
- c) Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması,
- sebeplerinden dolayı incelenen kararı bozar.

3. Kararların kısmen onanması ve kısmen bozulması hâllerinde kesinleşen kısım Danıştay kararında belirtilir...."hükümleri yer almaktadır.

Temyiz incelemesi sonucunda; kararın gerekçesinin doğru olmadığına veya eksik olduğuna; ancak sonucu itibarıyla hukuka uygun olduğuna anlaşılmaması durumunda gerekçesinin değiştirilerek onanması mümkündür. Kararın; bozulması durumunda da; karar sonucu itibarıyla ortadan kalkacağından gerekçenin doğru olmamasının ya da eksik olmasının hukuki bir sonuç doğurmayacağı açıktır.

Bu itibarla; temyize konu bir kararın gerekçesinin eksik ya da yanlış olduğunun tespit edilmesi halinde, temyiz incelemesinin 2577 sayılı Kanun'un 49. maddesi uyarınca; kararın sonucu değerlendirilmek suretiyle yapılması gerekmektedir. Bu yönde yapılacak temyiz incelemesinin Anayasa'nın 141. maddesinin 3. fıkrasında yer alan, kararların gerekçeli olarak yazılması ilkesini ihlal etmeyeceği gibi aynı maddenin 4. fıkrasında yer alan yargılamada usul ekonomisinin dikkate alınması ilkesine de uygun olacağı açıktır.

Temyize konu kararın; dava konusu Yönetmeliğin 4. maddesinin 1. fıkrasının (g) bendi, 9. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesi, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) ve (g) bentleri, 10. maddesinin 1. fıkrasının (ç) bendinin ilk cümlesi ve (ı) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendi, 11. maddenin 1. fıkrasının (d) bendinin ilk cümlesi, 15. maddesinin 1. fıkrası, 15. maddesinin 3. fıkrasının ikinci cümlesindeki "muayenehane hariç" ibaresi, 16. maddesinin 2. ve 4. fıkraları, 19. maddenin 2. fıkrasının (muayenehaneler bakımından), 19. maddesinin 3. fıkrasının üçüncü cümlesinin, 20. maddesinin 1. fıkrasındaki "resmi çalışma saatleri dışında" ibaresinin, 20. maddesinin 2. ve 3. fıkraları, 21. maddesinin 1. fıkrasının, 22. maddesinin 2. fıkrasının, 24. maddesinin 6. fıkrası, 25. maddesinin 2. fıkrasının ikinci cümlesindeki "...açılışı, hizmet alanları ve sunduğu hizmetler ile ilgili konularda toplumu bilgilendirmek amacıyla tanıtım yapabilir ve..."ibaresinin, 26. maddesinin 2. fıkrasının ilk cümlesi, 28. maddesinin 1. fıkrası, 32. maddesinin 2. fıkrası, Ek-1/a ekinin 6. maddesi, Ek-1/b ekinin 3., 4. ve 5. maddeleri, Ek-1/c ekinin 3. ve 5. maddeleri, Ek 2/a ekindeki "Çalışma saatleri:" ibaresi, Ek 5 ekinde ADŞM başlığı ve "V-Tıbbi Teknisyenler" alt başlığı altındaki (c) bendi, Ek 6/a ekinde Muayenehane alt başlığı altındaki 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13 numaralı bentler ile A Tipi Polikliniklerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve

(9) numaralı bent, A Tipi ADSM'lerde başlığı altındaki (3) numaralı bentteki (isteğe bağlı) ibaresi ve (8) numaralı bent yönünden; "...mevzuat hükümlerine dayanılarak, fertlerin ve toplumun sağlığını korumak maksadıyla, mesleğini serbest olarak icra etme yetkisine sahip olan diş hekimlerinin münferiden ve müştereken ağız ve diş sağlığı hizmeti verdikleri muayenehanelerin, özel ağız ve diş sağlığı poliklinikleri ile merkezlerinin açılması, faaliyetleri, denetimleri, faaliyetlerine son verilmesi ve diğer hususlara ilişkin usul ve esasları düzenlemek amacıyla çıkarılan, 03/02/2015 tarih ve 29256 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren, Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmeliğin yukarıda yer verilen düzenlemelerinde kamu yararı, hizmet gerekleri ve dayandığı mevzuat hükümlerine aykırılık görülmemiştir." gerekçesine yer verilmek suretiyle davanın bu kısmı yönünden ret hükmü kurulmuştur.

Bu durumda; temyize konu Daire kararının gerekçesi yukarıda yer alan hüküm fıkrasının; sonucu itibariyle değerlendirilmesi suretiyle temyiz incelemesinin yapılması gerektiği görüşüyle çoğunluk kararının bozmaya ilişkin kısmına katılmıyorum.

Başkan

Hasan

GÜZELER

KARŞI OY

XX-3224 sayılı Türk Diş Hekimleri Birliği Kanunu'nun 3. maddesinde; odaların, bu Kanun'da yazılı esaslar uyarınca diş hekimliği mesleğine mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, bu mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ve hastaları ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplini ve ahlakını korumak maksadı ile kurulan tüzelkişiliğe sahip kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşları oldukları hükmüne yer verilmiştir.

3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun "Yönetmelikler" başlıklı 9. maddesinin (c) bendinde; bütün kamu ve özel sağlık kuruluşlarının tesis, hizmet, personel, kıstaslarını belirlemeye, sağlık kurum ve kuruluşlarını sınıflandırmaya ve sınıflarının değiştirilmesine, sağlık kuruluşlarının amaca uygun olarak teşkilatlanmalarına, sağlık hizmet zinciri oluşturulmasına, hizmet içi eğitim usul ve esasları ile sağlık kurum ve kuruluşlarının koordineli çalışma ve hizmet standartlarının tespiti ve denetimi ile bu Kanunla ilgili diğer hususların Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca, çıkarılacak yönetmelikle tespit edileceği hüküm altına alınmıştır.

Anılan maddenin de dayanakları arasında yer aldığı, 03/02/2015 tarih ve 29256 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Ağız ve Diş Sağlığı Hizmeti Sunulan Özel

Sağlık Kuruluşları Hakkında Yönetmelik'in, davanın açıldığı tarihte yürürlükte bulunan, "Ruhsat başvurusu ve ruhsatname" başlıklı 13. maddesinde;

"(1) Sağlık kuruluşu açacak kişi, sağlık kuruluşunun türüne göre Ek-1'deki belgelerin olduğu dosya ile Müdürlüğe başvurur. Dosya, dizi pusulası ile kabul edilir.

(2) Başvuru dosyası, Müdürlük tarafından başvuru tarihinden itibaren yedi iş günü içinde incelenir. Dosyada eksiklik ve/veya uygunsuzluk tespit edilir ise, başvuru sahibine bildirilir.

(3) Başvuru dosyasında eksiklik ve uygunsuzluk bulunmaması halinde on iş günü içerisinde teknik inceleme ekibi tarafından yerinde inceleme yapılır.

(4) Teknik inceleme ekibi müdürlükçe görevlendirilen, biri dış hekimi olmak kaydıyla en az üç kişiden oluşturulur. Müdürlükte dış hekimi bulunmadığı takdirde kamu kurumlarında çalışan bir dış hekimi görevlendirilir. Yapılacak inceleme neticesinde, başvurunun bütün şartları taşıdığının tespit edilmesi halinde müdürlük tarafından on iş günü içerisinde Ek-2'de yer alan ruhsatname düzenlenir. Poliklinik ve ADSM'lerde ruhsata ilave olarak, mesul müdür adına Ek-3'te yer alan mesul müdürlük belgesi ile mesul müdür kuruluştaki mesleğini icra edecek ise mesul müdür dâhil diğer sağlık çalışanlarının her birine Ek-4'te yer alan çalışma belgesi düzenlenir. Muayenehane için mesul müdürlük belgesi ve dış hekimi için çalışma belgesi düzenlenmez ancak ağız ve diş sağlığı teknikeri çalıştırılıyorsa çalışma belgesi düzenlenir. Düzenlenen bu belgelerin ve başvuru dosyasının bir örneği müdürlükte saklanır. Düzenlenen belgelerin aslı, mesul müdüre/muayenehane dış hekimine imza karşılığında teslim edilir.

(5) Ruhsat düzenlenme işlemi, fiziki noksanlığı ve başvuru belgelerinde eksiklik/uygunsuzluk bulunmaması kaydıyla, müdürlüğe intikal ettiği tarihten itibaren en geç otuz iş günü içinde sonuçlandırılır.

(6) Sağlık kuruluşunun, teknik inceleme ekibi tarafından incelenmesi sonucunda eksiklik/uygunsuzluk tespit edilir ise, bunların tamamlanması veya giderilmesi konusunda düzenlenen inceleme raporunda belirtilen hususlar, Müdürlük tarafından başvuru sahibine yazılı olarak bildirilir. Eksikliğin ve/veya uygunsuzluğun giderildiğinin başvuru sahibi tarafından, Müdürlüğe yazılı olarak bildirilmesi üzerine yeniden yerinde inceleme yapılır.

... "kuralına yer verilmiştir.

Anılan Yönetmeliğin 4. maddesinin (h) bendinde ise, teknik inceleme ekibinin; sağlık kuruluşunun ruhsatlandırılması amacıyla bu Yönetmelik'teki şartları taşıyıp taşımadıklarının incelenmesi için illerde teşkil olunan ekibi ifade ettiği düzenlenmiştir.

3359 sayılı Kanun'un yukarıda aktarılan 9. maddesi uyarınca davalı Sağlık

Bakanlığının, sağlık kuruluşuna verilecek ruhsata esas teşkil etmek üzere Yönetmelik'te yer alan koşulların sağlanıp sağlanmadığını denetlemeye, bu denetim görevini yerine getirecek kişileri belirlemeye yetkili olduğu açıktır.

Dava konusu Yönetmeliğin 13. maddesinin 4. fıkrasında, teknik inceleme ekibi içinde yer alacaklar arasında en az bir diş hekimine yer verildiği, bu haliyle, Yönetmelik kapsamında ağız ve diş sağlığı hizmeti verecek sağlık kuruluşu hakkında teknik bilgi gerektiren koşullarda ekipte yer alan diş hekiminin görüşüne başvurulabileceği anlaşılmaktadır.

Bu durumda, ruhsatlandırma başvurusu aşamasında yapılacak incelemenin bizatihi davalı idarenin görüş ve sorumluluğunda bulunması, bu yetkinin meslek örgütü ile birlikte kullanılmasını zorunlu kılan yasal bir düzenlemenin de bulunmaması karşısında, 3224 sayılı Kanun'un 3. maddesinde faaliyet sınırları belirlenen Diş Hekimleri Odasından bir temsilciye ayrıca yer verilmemesinin bir eksiklik olarak kabul edilemeyeceği sonucuna varılmaktadır.

Ayrıca; teknik inceleme ekibinde, Oda temsilcisi yer almasa da meslek odasının kendi mevzuatından kaynaklanan yetkilerini kullanmasını engelleyen bir durum bulunmadığı, 3224 sayılı Kanun kapsamında meslek mensupları üzerindeki denetim yetkilerini kullanabileceği tabiidir.

Bu durumda, teknik inceleme ekibinde Diş Hekimi Odası temsilcisine yer verilmemesi yönünden dava konusu Yönetmeliğin 13. maddenin 4. fıkrasında hukuka aykırılık bulunmadığından, temyize konu Daire kararının bu kısmının da bozulması gerektiği oyuyla çoğunluk kararına katılmıyorum.

Üye

Yalçın

EKMEKÇİ
KARŞI OY

XXX-3359 sayılı Kanun'un 9. maddesinin (c) bendinde; *"Bütün kamu ve özel sağlık kuruluşlarının tesis, hizmet, personel, kıstaslarını belirlemeye, sağlık kurum ve kuruluşlarını sınıflandırmaya ve sınıflarının değiştirilmesine, sağlık kuruluşlarının amaca uygun olarak teşkilatlanmalarına, sağlık hizmet zinciri oluşturulmasına, hizmet içi eğitim usul ve esasları ile sağlık kurum ve kuruluşlarının koordineli çalışma ve hizmet standartlarının tespiti ve denetimi ile bu Kanunla ilgili diğer hususlar Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca, çıkarılacak yönetmelikle tespit edilir."* hükmüne yer verilmiştir.

Dava konusu Yönetmeliğin "Bina durumu" başlıklı 8. maddesinde hastalar ve personelin kullandığı alanların yeterli güneş ışığı ile birlikte enerji kaynaklarından yararlanılarak aydınlatılmalarının sağlanması gerektiğine ilişkin düzenlemelerden sonra, 9.

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2018/3599

Karar No : 2019/5553

fıkrasında; ağız ve diş sağlığı merkezleri, 10. fıkrasında ise poliklinikler için *"Muayene odalarının aydınlatılması mutlaka gün ışığı ile sağlanır."*koşulu getirilmiştir.

3359 sayılı Kanun'un 9. maddesinin (c) bendi uyarınca, davalı idarenin sağlık kuruluşlarının kıstaslarını belirlemeye yetkili olduğu anlaşılmaktadır.

Dava konusu düzenlemelerde de davalı idare tarafından, ağız ve diş sağlığı merkezleri ile polikliniklerde yer alan muayene odalarının nasıl aydınlatılması gerektiğinin kurala bağlandığı görülmektedir.

Bu durumda, davalı idare tarafından mevzuatta verilen düzenleme yetkisi kapsamında yapıldığı anlaşılan dava konusu Yönetmeliğin 8. maddesinin 9. fıkrasındaki ve aynı maddenin 10. fıkrasının (d) bendindeki *"Muayene odalarının aydınlatılması mutlaka gün ışığı ile sağlanır."*cümlesinde hukuka aykırılık bulunmadığı, anılan düzenlemelerin iptali yolundaki Daire kararının bozulması gerektiği oyuyla, karara katılmıyoruz.

Üye

Turgay Tuncay
VARLI

Üye

Hasan
ODABAŞI

Üye

Yunus
AYKIN